

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Blade af en ældre journal : 1840-07-04

Citation: Kierkegaard, Søren: "Blade af en ældre journal : 1840-07-04", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p264-txt-shoot-n264-1.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P264:264:1

Det er nu vistnok, at det Abstrakte, det Metaphysiske bestandig bør forkortes og abbrevieres mere og mere (baade i den Forstand, hvori Maleren forkorter og i den Forstand, hvorved man i strængere Betydning forkorter, da den Tvivl igjennem hvilket Systemet arbejder sig frem mere og mere maa overvindes og derved blive mindre og mindre snaksom) men derved at den metaphysiske Tænkning tillige paastaaer at den tænker den historiske Virkelighed hilder den sig. Efterat nemlig Systemet har fuldbyrdet sig og naaet til Virkelighedens Kategorie fremtræder den ny Tvivl, den ny Modsigelse, den sidste og dybeste, hvorved den metaphysiske Virkelighed bestemmer sig til den historiske Virkelighed (Hegelianerne adskille derfor Tilværelse og Virkelighed, det udv: Phænomen er tilværende men forsaavidt det er indoptaget i Ideen er det virkeligt. Dette er nu meget rigtigt, men Hegel: bestemme ikke Grændsen, hvorvidt ethvert Phænomen saaledes kan blive virkeligt, hvilket har sin Grund i, at de fra det Metaphysiskes Fugle-Perspektiv seer Phænomenet og ikke ogsaa fra Phænomenet i Phænomenet seer det Metaphysiske.) det Historiske er nemlig Eenheden af det Metaphysiske og det Tilfældige. Det er det Metaphysiske, forsaavidt dette er Tilværelsens evige Baand, uden hvilket det Phænomenologiske vilde falde løst fra hverandre; det er det Tilfældige, forsaavidt der ved enhver Begivenhed er en Mulighed af, at den kunde skee paa uendelig mange andre Maader, Eenheden heraf er seet fra det gudd: Forsynet fra det msklige det Historiske. Meningen af det Historiske er nu ikke, at det skal annulleres, men at Individet skal være frit der under, men ogsaa glad deri. Denne Eenhed af det Metaph: og det Tilfældige ligger allerede i Selvbevidstheden, der er Personlighedens Udgangspunkt. Jeg bliver mig paa eengang bevidst i min evige Gyldighed i min saa at sige guddommelige Nødv:, og i min tilfældige Endelighed (at jeg er dette bestemte Væsen, født i dette Land, til denne Tid, under alle disse vekslede Omgivelser[s] mangeartede Indflydelse). Og denne sidste Side skal ikke oversees og ikke vrages, men Individets sande Liv er dens Apotheose, der ikke bestaaer i, at det tomme indholdsløse Jeg ligesom lister sig ud af denne Endelighed, for at forflygtiges og bortdunste paa sin himmelske Udvandring, men at det Gudd. iboer og finder sig ind i Endeligheden.

d. 4 Juli 1840.